

BIJ DE FAMILIE VER EECHE UIT
MENEN IS VOLLEYBAL HÉT
GESPREKSONDERWERP

Jong talent

■ MENEN - Wie in Menen de naam Ver Eecke hoort, denkt meteen aan volleybal : Patrick speelde heel lang bij Sialco en is nog altijd een duivel-doet-al bij het huidige Prefaxis Menen, terwijl zoon Anshel dit seizoen aantreedt voor de Meense ereklasser én dochter Yentl lid is van eersteprovincialer Sijos Menen. „Volleybal is bij ons dan ook gespreksonderwerp nummer één aan tafel”, vertellen ze.

DOOR AXEL VANDENHEEDE

Anshel, 18 en eerstejaarsstudent regentaat, is intussen wel bekend bij het ruime publiek : tot vorig seizoen maakte hij deel uit van de Vlaamse Belofteploeg waarmee hij vorig seizoen kampioen werd in eerste nationale A en hij maakte ook verschillende EK's mee. Dit seizoen versierde hij een transfer naar Prefaxis Menen. Zus Yentl, 14 en studente wetenschappen aan het Sint-Aloysiuscollege, speelt sinds dit seizoen bij Sijos Menen A.

Yentl : „Ik ben in het eerste leerjaar met volleybal gestart. Eigenlijk was dat niet meer dan logisch, want papa was in zijn vrije tijd veel met die sport bezig en ook Anshel speelde al een tijdje. Nochtans was volleybal niet mijn eerste sport : ik ben begonnen met dans. Maar op een bepaald moment moest ik kiezen. Omdat ik toch liever volley speelde, moest ik niet lang nadenken.”

Anshel : „We zijn een echte volleybalfamilie, enkel onze mama Sandy Clerick speelde niet. Haar zus Peggy daarentegen heeft lange tijd bij Sijos Menen op een hoog niveau gespeeld.”

Intussen zijn zowel vader Patrick als tante Peggy al een tijd gestopt met competitievolleybal, maar hun favoriete sport loslaten kunnen ze niet.

Anshel : „Papa kan het gewoon niet missen. Bijna elk weekend is hij in sporthal Vauban te vinden om een wedstrijd te fluiten of om

coach ad interim te zijn. Hij is ook lid van een ploegje, Quattro genaamd, waarmee hij af en toe een wedstrijd afwerkt. Bovendien is hij een vaste klant op onze wedstrijden en maakt hij achteraf altijd wel een analyse. Hij zegt dan wel eens : 'Ik heb nooit op zo'n hoog niveau hoog gespeeld, maar

Anshel : „Als we nog maar eens over volley praten, durft mama wel op te treden”

bij die en die fase had ik toch dat of dat gedaan'. Onze papa is er dus wel heel erg mee bezig.”

Yentl : „En onze mama dan ! Zij leeft intens mee, is enorm met onze volleybalcarrière bezig. Een goed voorbeeld is het eerste speelweekend van deze competitie eind september. Mijn ouders gingen dat weekend een paar dagen weg, maar zijn de dagen voordien voortdurend bezig geweest met voorbereidingen. De koelkast zat helemaal vol en alles wat we nodig hadden, had ze al klaargezet. (lacht) We hebben een supermama !”

Anshel : „Maar soms heeft ze er ook wel eens genoeg van. En terecht. Als we aan tafel nog maar

over volleybal praten, zou mama wel eens van onderwerp durven veranderen. Ik begrijp dat wel, want anders zou er hier in huis over niets anders gesproken worden."

Toch zal volleybal wel altijd gespreksonderwerp nummer één zijn in de Meense Harmoniestraat 59. Dat is trouwens al een tijdje het geval. Het begon eigenlijk echt allemaal toen Anshel naar de Topsportschool in Vilvoorde verhuisde.

Topsportschool

Anshel : „Daar heb ik vier jaar school gelopen. Ik ben er met volle goesting naartoe getrokken en de eerste twee jaar vielen reuze mee, maar dan was het moeilijker. Het laatste jaar was er zelfs te veel aan en was ik blij dat ik terug kon keren naar Menen. Het was daar ook elke week hetzelfde : van maandag tot vrijdag trainen en studeren, op zaterdag thuis wat uitblazen en op zondagmiddag al terug naar Vilvoorde rijden om eerst een wedstrijd af te werken en daar dan te blijven."

Yentl : „Ik zag aan Anshel dat hij er zich vorig schooljaar niet meer amuseerde en uitkeek naar iets anders. Daarom zou ik ook nooit naar de volleybalschool willen gaan.

Ik heb trouwens ook nog niet de kans gekregen. Toen ik in aanmerking kwam, zeiden ze me dat ik te klein was. Intussen ben ik al wat gegroeid en meet ik 1meter70, wat niet klein is. Maar nu nog naar Vilvoorde gaan, neen bedankt. Ten eerste heb ik hier een vriendenkring die ik niet zou willen missen en ten tweede train ik mee met de West-Vlaamse selectie. Dat is voor mij al meer dan genoeg."

Wat verwachten broer en zus Ver Eecke tot slot van dit seizoen ?

Yentl : „Ik wil bijleren, aan spelen met de eerste ploeg denk ik niet. Bij Sijos A heb ik trouwens genoeg trainers rondom mij. (lachte) Ah ja, speelsters als Bieke Beyens waren bij de jeugd nog mijn coach. En iedereen helpt mij heel goed, ik ben ondanks mijn jonge leeftijd echt een van hen."

Anshel : „Ik wil dit seizoen bekijk of ik de Liga A aan kan. Dat is mijn grote uitdaging, misschien wel de grootste uit mijn leven tot nu toe. Op training gaat het goed, nu moet ik nog zien te bevestigen in de wedstrijden. Mijn seizoen zou alvast geslaagd zijn mocht Menen me na dit seizoen een nieuw voorstel doen."

Bij Yentl en Anshel Ver Eecke staat het leven grotendeels in het teken van volleybal. (Foto MPM)